

Kiertokirje.

1908.

Suomen Postihallituksesta.

N:o XVI.

24.

Koskeva postiosotuksia ja jälkivaatimuksellisia (etuanti-)postilähetystyksiä ynnä erinäisiä muita postilähetystyksiä maassa sekä Suomen ja Venäjän valtakunnan muiden osain kesken.

Postitoimistojen tiedoksi ja noudatettavaksi ilmoitetaan:

„Keisarillisen Suomen Senaatin päätös, joka koskee postiosotusten ja jälkivaatimuksellisten postilähetysten ynnä erinäisten muiden postilähetysten vaihtoa maassa sekä Suomen ja Venäjän valtakunnan muiden osain kesken.

.Postihallitukselle.

Keisarilliselle Suomen Senaatille Armossa annetun vallan nojalla on Keisarillisen Senaatin käsiteltävänä ollut Keisarikunnan Sisäasiainministerin kuluvan vuoden maaliskuun 17 (30) päivänä antama määräys, joka koskee postiosotusten ja jälkivaatimuksellisten postilähetysten ynnä erinäisten muiden postilähetysten vaihtoa maassa sekä Suomen ja Venäjän valtakunnan muiden osain kesken, ollen sanottu määräys näin kuuluva:

„Toukokuun 31 (kesäkuun 12) päivänä 1890 annetun Armollisen Julistuskirjan nojalla, joka koskee Suomen Suuriruhtinaanmaan postilaitoksen yhdistämistä Keisarikunnan postilaitokseen, määrätään täten, että kuluvan vuoden elokuun 1/14 päivästä lähtien on Suomen ja Keisarikunnan muiden osien, sekä Suomen eri paikkakuntien välisessä postilähetysten ja postiosotusten vaihdossa noudatettava seuraavia sääntöjä:

1) Kotimaisessa Suomen kirjevaihdossa on vakuutettujen avonaisten postilähetysten sisällyksen arvo osoitettava: a) ehdottomasti rahan nimellisarvon mukaan, kun lähetys sisältää Suomen Suuriruhtinaanmaassa ja Keisarikunnan muissa osissa käypää puhdasta rahaa, ja b) lähettäjän harkinnan mukaan, kun lähetys sisältää muuta kuin rahaa sillä ehdolla kuitenkin, ettei

lähetyksen arvoa ilmoiteta sisällyksen todellista arvoa suuremmaksi ¹⁾. Sisällyksen todellisen arvon petollinen suuremmaksi ilmoittaminen on kielletty. Lähettäjä, joka tekee itsensä syypääksi tällaiseen petolliseen sisällyksen arvon suurentamiseen, menettää oikeutensa korvauksen saamiseen ja voidaan hänet langettaa rangaistukseen yleisen lain nojalla (Postijärjestys Suomelle vuodelta 1881, § 110).

2) Posti- ja sähköteitse lähetettävien postiosotusten korkein sallittu määrä korotetaan: postiosotusten, joita vaihdetaan Suomen ja Keisarikunnan muiden osien välillä, 5,000 ruplaan ²⁾, ja postiosotusten, joita lähetetään postissa tai sähköteitse Suomen rajojen sisällä, 5,000 markkaan (nykyisten 500 markan sijasta) ³⁾, jonka ohessa Suomen rajojen sisällä sama henkilö on oikeutettu samana päivänä lähettämään samalle osoitteensaajalle rajattoman määrän postiosotuksia.

3) Kaikista postiosotuksista, joita posti- tai sähköteitse vaihdetaan Suomen ja Keisarikunnan muiden osien välillä, on maksu ⁴⁾ kannettava Keisarikunnan yleisen taksan mukaan, jota vastoin postiosotuksista 500—5,000 markkaan, joita posti- tai sähköteitse lähetetään Suomen rajojen sisällä, kannetaan maksu ⁴⁾ soveltamalla Keisarikunnassa voimassa olevaa taksaa, lukien kultakin täydeltä sadalta markalta 25 penniä, kultakin sadan markan osalta, 25 markkaan asti, — 15 penniä, sekä sadan markan osalta, joka nousee yli 25 markan, — 25 penniä; sitäpaitsi kannetaan Suomessa sähköteitse lähetettävistä postiosotuksista lisämaksua nykyään maassa voimassa olevien postiasetusten mukaan.

4) Suomen II luokan postitoimituksissa on pantava toimeen jälkivaatimuslähetyksien vastaanottaminen ja ulosantaminen samojen perusteiden mukaan, joita noudatetaan I luokan postitoimituksissa ⁵⁾.

Postihallituksen huomautuksia.

¹⁾ Tämä määräys sisältää sellaisen muutoksen 1881 vuoden postijärjestyksen 12 §:ään, että *avonaisten vakuutettujen postilähetysten arvo, kun lähetyksessä sisältyy muuta kuin rahaa, saadaan ilmoittaa sisällyksen todellista arvoa pienemmäksi*, joka tähän saakka on ollut kielletty.

²⁾ Sisältää niin muodoin muutoksen Postihallituksen kiertokirjeen N:o XV/1904 1 kohtaan, jonka mukaan tällaisten postiosotuksien korkein määrä on ollut 500 ruplaa.

³⁾ S:oin, s:oin Postihallituksen kiertokirjeen N:o II 1905 1 kohtaan, jonka mukaan tällaisten postiosotuksien korkein määrä on ollut 500 ruplaa.

⁴⁾ Taksa seuraa tämän kiertokirjeen mukana.

⁵⁾ Tämä määräys sisältää sellaisen muutoksen Postihallituksen kiertokirjeen N:o XXVIII/1898, kohtaan c., että 2:sen luokan postitoimituksen on käsiteltävä jälkivaatimuslähetyksiä Suomen ja Venäjän valtakunnan muitten osain kesken Postihallituksen kiertokirjeen N:o XVI/1904 määräyksen mukaan huomioonottamalla että tässä esiintyvät virkapostiosotukset käsitellään 2:sen luokan postitoimituksille voimassa olevien postiosotusliikettä koskevien määräysten mukaan.

5) Postietuantilähetyksinä olkoon lupa lähettää myöskin sisäänkirjoitettuja postikortteja niinhyvin Suomesta Keisarikunnan muihin osiin, kuin myöskin Suomen rajojen sisällä, ja on siinä suhteessa noudatettava postietuantilähetyksistä annettuja määräyksiä ¹⁾).

6) Rautatien varrella oleviin paikkakuntiin Suomessa olkoon lupa kuljettaa yksityisiä postipaketteja, joiden paino ei nouse yli 50 kilon, ja mainituilta paikkakunnilta Keisarikunnan muihin osiin sekä päinvastoin sallittakoon lähettää jopa 3 puudan painoisia paketteja, sovelluttamalla edelliisiin nähden Suomessa voimassa olevaa taksaa ²⁾ ja jälkimäisiin nähden Keisarikunnan yleistä taksaa ³⁾).

7) Kaikissa Suomen postitoimistoissa on otettava käytäntöön Keisarikunnassa noudatettu menettelytapa niinhyvin Suomen sisäisten kuin myöskin Keisarikunnasta ja ulkomailta saapuvien postietuantilähetyksien ulosantoon nähden, joten siis postietuantilähetyistä ulosannettaessa on samalla perittävä myöskin sen postietuantimäärä.

8) Kaikki paketit yleensä ovat annettavat ulos kuittausta vastaan osotekortilla (eikä ilmoituskortilla).

9) Yleensä on kaikkia niitä postilähetyksiä, joita ei voida toimittaa vastaanottajille, säilytettävä osotepostitoimistoissa kaksi kuukautta, ja on tämä määräaika luettava siitä päivästä, jolloin lähetys on osotepostitoimistoon saapunut.

10) Suomessa voimassa ⁴⁾ olevan yksivuotisen vanhentumisaajan sijasta on otettava käytäntöön Keisarikunnassa voimassa oleva kaksivuotinen vanhentumisaika korvausvaatimuksien esittämiseen nähden postilähetyksistä ⁵⁾. Tämä vanhentumisaika katsotaan keskeytyneeksi lähettäjän tai osoitteensaajan tehtyä korvausvaatimuksen taikka reklameerauspyynnön. Uusi kaksivuotinen vanhentumisaika luetaan tässä tapauksessa siitä päivästä, jolloin lähettäjälle tai vastaanottajalle on toimitettu ilmoitus hänen korvausvaatimuksensa aiheuttamasta päätöksestä tahi pyytämänsä reklameerauksen tuloksista.

Postihallituksen huomautuksia.

¹⁾ Sisältää lisäyksen Postihallituksen kiertokirjeeseen N:o XVI/1904.

²⁾ Arm. Julistuksen mukaan lokakuun 12 p:ltä 1886 tekee pakettiporto 40 penniä enintään 500 gramman painolta, ja 20 penniä kultakin sen yli menevältä 500 grammalta tahi sen osalta.

³⁾ Postihallituksen kiertokirjeet N:o X/1904 (enintään 12 naulaa painavista paketeista) ja N:o I/1905 (12 naulan yli painavista paketeista).

⁴⁾ Vuoden 1881 Postijärjestyksen 93 § kumotaan tämän kautta.

⁵⁾ Sisältää muutoksen 1881 vuoden Postijärjestyksen 49 §:n 1:seen kohtaan.

11) Kotiin on kannettava arvoltaan aina 500 ruplaan asti nousevia postilähetyksiä ¹⁾, ja on kotiinkantomaksuun nähden edelleenkin noudatettava nykyisin voimassa olevaa taksaa ²⁾.

12) Juoksulipusta Suomessa säädetty 40 pennin maksu alennetaan Keisarikunnassa voimassa olevaan määrään, se on 7 kopeekkaan (20 penniin).“ ³⁾

Helsingissä, Postihallituksessa, elokuun 6 p. 1908.

Pääpostitirehtöörin sijasta:

C. Bruno Sevonius.

G. W. Forsblom.

v. t.

Postihallituksen huomautuksia

¹⁾ S. o. paketit arvolla tahi ilman arvoa, jotka painavat korkeintaan 6 kilogrammaa (15 funttia) ja rahakirjeet sekä kirjeet ilmoitetulla arvolla.

²⁾ Postihallituksen kiertokirjeet N:o XI/1892 ja N:o XXIX/1893

³⁾ Sisältää muutoksen 1881 vuoden Postijärjestyksen 65 §:ään.

Oikaisu, koskeva Postihallituksen kiertok. N:o XVI/1908.

Postihallituksen kiertokirjessä N:o XVI elokuun 6 p. 1908 sivulla 3 (suomalaisessa kappaleessa) 10 kohtaan pantu huomautus 5) kuuluu 9 kohdan loppuun. -

Tämä oikaisu on liitettävä sanottuun kiertokirjeeseen.

Annettu Postihallituksessa elokuun 27 p. 1908.

Sirkulär.

1908.

Från Poststyrelsen i Finland.

N:o XVI.

24.

Ang. postanvisningar och postförsändelser med efterkraf (postförskott) äfvensom endel andra postförsändelser inom landet samt mellan Finland och öfriga delar af Ryska riket.

Till postanstalternas kännedom och efterrättelse meddelas:

„Kejsrerliga Senatens för Finland beslut, angående ut-
vexling af postanvisningar och postförsändelser med efterkraf
äfvensom en del andra postförsändelser inom landet samt
mellan Finland och öfriga delar af Ryska riket.

Till Poststyrelsen.

I kraft af den Kejsrerliga Senaten för Finland i Näder förlänade myn-
dighet har Kejsrerliga Senaten förhaft ett af Ministern för inrikesärendena
i Kejsaredömet den 17 (30) mars innevarande år utfärdadt förfogande, angä-
ende utvexling af postanvisningar och försändelser med efterkraf äfvensom
en del andra postförsändelser inom landet samt mellan Finland och öfriga
delar af Ryska riket, varande sagda förfogande af följande lydelse:

„Med stöd af Nädiga Manifestet af den 31 maj (12 juni) 1890, angä-
ende postväsendets i Finland förening med postväsendet i Kejsaredömet
införas från och med den 1/14 augusti innevarande år nedanstående före-
skrifter rörande postförsändelser och postanvisningar, som utvexlas emellan
Finland och öfriga delar af Kejsaredömet samt inom Finland:

1) Värde af innehållet i öppna assurerade försändelser, hvilka be-
fordras inom Finland, bestämmes: a) beträffande reda penningar, gångbara
i Storfurstendömet och öfriga delar af Kejsaredömet, ovilkorligen enligt de-

ras nominella värde samt b) beträffande innehåll af annat slag — enligt afsändarens godfinnande, dock icke högre än innehållets verkliga värde ¹⁾ Svikligt förhöjande af innehållets värde utöfver dess verkliga värde är förbjudet. Har värdet sålunda svikligen uppgifvits, förlorar afsändaren all rätt till ersättning och kan straffas enligt allmän lag (§ 110 Postordningen för Finland af år 1881).

2) Maximibeloppet för anvisningar, som per post och telegraf utvexlas mellan Finland och öfriga delar af Kejsaredömet, höjes till 5,000 rubel ²⁾ samt för anvisningar, som per post och telegraf utvexlas inom Finland — till 5,000 mk ³⁾ (istället för nu fastställda 500 mark), hvarjemte inom Finland må af samma afsändare under en och samma dag emottagas ett obegränsadt antal anvisningar till samma adressat.

3) Afgiften ⁴⁾ för alla mellan Finland och öfriga delar af Kejsaredömet per post eller telegraf utvexlade anvisningar uppbäres enligt Kejsaredömets allmänna taxa, samt afgiften ⁴⁾ för anvisningar från 500 till 5,000 mark, som utvexlas per post och telegraf inom Finland, — i anslutning till den i Kejsaredömet gällande taxa sålunda, att för hvarje helt hundratal mark uppbäras 25 penni, för del af hundratal mark ända till 25 mark — 15 penni och för del af hundratal utöfver 25 mark — 25 penni, hvarjemte för telegrafanvisningar, som utvexlas inom Finland, uppbäres tillskottsafgift enligt de för närvarande inom Finland gällande postala förfoganden.

4) Vid postexpeditioner af II klassen i Finland skola försändelser med efterkraf emottagas och utgifvas enligt samma grunder, som i postexpeditioner af I klassen ⁵⁾.

5) Mellan Finland och öfriga delar af Kejsaredömet äfvensom inom Finland är befordran af rekommenderade postkort med efterkraf tillåten med

Anmärkningar af Poststyrelsen.

¹⁾ Denna föreskrift innefattar sådan ändring af § 12 uti 1881 års Postordning, att värdet å öppna assureerade försändelser, hvilka innehålla annat än penningar, får uppgifvas till lägre belopp än innehållets verkliga värde, hvilket härintills varit förbjudet.

²⁾ Innefattar sålunda ändring af Poststyrelsens cirk. N:o XV/1904 mom. 1, jemlikt hvilket högsta beloppet för dessa postanvisningar varit 500 rubel.

³⁾ D:o d:o af Poststyrelsens cirk. N:o II/1905 mom. 1, jemlikt hvilket högsta beloppet för dessa postanvisningar varit 500 mark.

⁴⁾ Taxa medföljer detta cirkulär.

⁵⁾ Denna föreskrift innefattar sådan ändring i punkt c i Poststyrelsens cirk. N:o XXVIII 1898, att postexpedition af 2 kl. bör behandla försändelser med efterkraf mellan Finland och öfriga delar af Ryska riket i enlighet med föreskrifterna i Poststyrelsens cirk. N:o XVI/1904 under iakttagande af att de dervid förekommande tjenstepostanvisningarna behandlas i öfverensstämmelse med de för 2 kl. postexpeditioner gällande föreskrifter ang. postanvisningsrörelsen.

iakttagande likväl af de rörande försändelser med efterkraf stadgade föreskrifter ¹⁾).

6) Emellan orter, som äro belägna vid järnvägslinie i Finland, må befordras privata paket, vägande ända till 50 kilogram, samt från sådana orter till öfriga delar af Kejsaredömet och tvärtom paket, vägande ända till 3 pud, hvarvid å de förra försändelserna tillämpas den inom Finland gällande taxan ²⁾ samt å de senare Kejsaredömet's allmänna taxa ³⁾

7) Å alla postanstalter i Finland införes enahanda ordning som i Kejsaredömet för utgifvande af försändelser med efterkraf såväl inom Finland, som från Kejsaredömet och öfriga länder, sålunda att utgifvandet af försändelsen sker samtidigt med indrivandet af det försändelsen åsatta efterkrafvet.

8) Samtliga paket utgifvas emot kvitto å adresskortet (i stället för notifikationskortet).

9) Samtliga postförsändelser, som icke kunna utlämnas till emottagaren, förvaras å destinationsorten i två månaders tid, hvarvid förvaringstiden beräknas från den dag postförsändelsen emottagits å destinationsorten ⁴⁾.

10) I stället för den i Finland gällande ettåriga preskriptionstiden införes den i Kejsaredömet gällande tvååriga preskriptionstiden för framställande af fordran på ersättning för postförsändelser ⁵⁾. Denna termin afbrytes då afsändaren eller adressaten inlämnar ansökan om ersättning för postförsändelsen eller reklamation af sådana försändelser.

I sådant fall räknas den nya tvååriga preskriptionstiden från den dag afsändaren eller adressaten erhållit underrättelse om den i anledning af hans ansökan vidtagna åtgärden eller om resultatet af undersökningen i frågan.

11) Postförsändelser ⁶⁾ till ett värde af ända till 500 rubel hembäras med bibehållande af nu gällande taxa ⁷⁾ för sådan hembärning.

Anmärkningar af Poststyrelsen.

¹⁾ Innefattar tillägg till punkt 1 i Poststyrelsens cirk. N:o XVI/1904.

²⁾ Jemlikt Näd. Kung. d. 12 okt. 1886 utgör paketportöt 40 pi för en vigt af till och med 500 gram och 20 pi för hvarje öfverskjutande 500 gram eller del deraf.

³⁾ Poststyrelsens cirk. N:o X/1904 (högst 12 funt vägande paket) ock N:o I/1905 (paket tyngre än 12 funt).

⁴⁾ Innefattar ändring af 1:sta punkten uti § 49 af 1881 års Postordning.

⁵⁾ § 93 i Postordningen af år 1881 upphäfvos härigenom.

⁶⁾ D. v. s. paket med eller utan värde af högst 6 kilograms (15 funts) vigt samt penningbref och bref med åsatt värde.

⁷⁾ Poststyrelsens cirk. N:o XI/1892 och N:o XXIX/1893.

12) Den i Finland gällande afgiften af 40 penni för löpsedel minskas till motsvarande afgift i Kejsaredömet eller 7 kopok (20 penni)¹⁾

Helsingfors, ä Poststyrelsen, den 6 augusti 1908.

I Generalpostdirektörens ställe:

C. Bruno Sevonius.

G. W. Forsblom.

t. f.

Anmärkingar af Poststyrelsen

¹⁾ Innefattar ändring af § 65 i 1881 års Postordning.